

**VSDTP:n KESKUSKOMITEAN EHDOTUS
ISK:n * (BERNIN) TOIMESTA KOKOONTUVALLE
TOISELLE SOCIALISTIKONFERENSSILLE ⁴⁶¹**

(TEESIT PÄIVÄJÄRJESTYKSEN KOHDISTA 5, 6, 7a, 7b ja 8.)

Ilmoittaessaan toisen kansainvälisen sosialistikonferenssin koolle kutumisesta ISK julkaisi seuraavat mitä tärkeimmät päiväjärjestyksen kohdat:

5. „taistelu sodan lopettamiseksi”
6. „rauhan kysymykset”
- 7a. parlamenttitoiminta } „agitaatio ja ”
- 7b. joukkotoiminta } „propaganda” } }
8. Kansainvälinen sosialistinen toimisto.

ISK on kehottanut järjestöjä käsittelemään näitä kysymyksiä ja lähettämään ehdotuksiaan. Seuraavassa on puolueemme Keskuskomitean vastaus tähän kehotukseen:

1. Kuten jokainen sota on vain sen saman politiikan väkivaltaista jatkamista, jota sotivat vallat ja niiden hallitsevat luokat harjoittivat monia vuosia tai vuosikymmeniä ennen sotaa, niin myös rauha, johon jokainen sota päättyy, voi olla vain kyseisen sodan tuloksena tapahtuneiden todellisten voimanmuutosten huomioon ottamista ja kirjaimista.

2. Tämän vuoksi ovat teorian kannalta, sosialismin opin kannalta mitä suurinta järjettömyyttä ja tylsäpäisyyttä ja käytännön kannalta mitä pahinta työväenluokan pettämistä kaikki puheet kyseisen sodan arvioinnista „yksinkertaisten” puolustus- ja hyökkäyskäsitteiden pohjalla ja tulevan rauhan arvioinnista „yksinkertaisten” hurskaiden toivomusten pohjalla, että rauhan pitäisi olla kestävä, demokraattinen, kunniallinen j.n.e.

3. Nykyinen sota on imperialistista sotaa, t.s. sotaa, jonka ovat aiheuttaneet korkealle kehittyneen, monopolis-

* — Internationale Sozialistische Kommission — Kansainvälinen sosialistinen toimikunta. *Toim.*

tisen, sosialismiin siirtymiseen kypsän kapitalismin ristiriidat. Tätä sotaa käydään maailmanherruudesta, t.s. siitä, että saataisiin sortaa entistä tehokkaammin heikkoja kansakuntia, jakaa uudestaan maailma, alusmaat, vaikutuspiirit y.m.— jakaa ne niin, että vanhat ryövärivallat Englanti, Ranska, Venäjä luovuttaisivat osan saaliistaan nuorelle ja voimakkaammalle ryövärivallalle, Saksalle.

4. Sen vuoksi, jollei proletariaatin vallankumous kukista sotivien „suur”-valtojen nykyisiä hallituksia ja nykyisin hallitsevia luokkia, *ei k e r t a k a i k k i a a n o l e m a h d o l l i n e n m i k ä ä n m u u* rauha paitsi hieman pitempi tai lyhyempi tilapäinen välirauha imperialististen valtojen kesken, rauha, jota seuraa valtioiden sisäisen taantumuksen *voimistuminen*, kansallisen sorron ja heikkojen kansakuntien orjuutuksen *tehostuminen*, uusia sotia valmistelevien tulenarkojen ainesten *lisääntyminen* j.n.e., sillä objektiiviselta sisällöltään se politiikka, jonka imperialismiin kausi kokonaisuudessaan on synnyttänyt ja jota *kaikkien* sotivien „suur”-valtojen porvaristo on harjoittanut niin ennen *t ä t ä* sotaa kuin *s e n a i k a n a k i n*, johtaa väistämättömästi kansakuntien entistä tehokkaampaan ja pahempaan sortoon y.m.s. perustuvaan rauhaan.

5. Kun kansanjoukoissa herätetään, niin kuin useimmat julkiset sosialistiset puolueet herättävät, sellaisia ajatuksia ja toiveita, että pysyvä ja demokraattinen y.m.s. rauha nykyisten hallitusten ja nykyisin hallitsevien luokkien (t.s. porvariston ja sen kanssa liittoutuneiden tilanherrain) välillä on mahdollinen, niin se ei ole ainoastaan kansan häpeämätöntä petkuttamista, vaan myös sen tuudittamista uneen, vieroittamista pois vallankumouksellisesta taistelusta, joka tosiasiallisesti jo alkaa lakkoliikkeen ja mielenosoitusten muodossa.

6. Nimenomaan senluntoista kansan petkuttamista ja proletariaatin vieroittamista pois vallankumouksellisesta taistelusta on se „rauhanohjelma”, jota Huysmans, II Internationalen virallinen edustaja Hollannin Sozialdemokratische Arbeiter Parteien* edustajakokouksessa Arnheimissa ⁴⁶², sekä Kautsky, II Internationalen vaikutusvaltais-
sin teoreetikko, kaikkien maiden sosialipatrioottien ja sosialishovinistien vaikutusvaltais-
in asianajaja, nyt „yksi-

* — Sosialidemokraattisen työväenpuolueen. Toim.

mielisinä” tarjoavat. Heidän ohjelmansa muodostuu siitä, että hyväksytään sanallisesti ja ulkokultaisesti eräät demokraattiset hyvät toiveet: aluevaltausten ja sotakorvausten kieltäminen, kansakuntien itsemäärääminen, ulkopoliittikan demokratisoiminen, sovinto-oikeudet valtioiden välisten selkkausten selvittämistä varten, aseistariisunta, Euroopan Yhdysvallat y.m. y.m.s.

7. Sitä, että tämä „rauhanohjelma” on pelkkää ulkokultaisuutta, todistaa havainnollisimmin toisaalta se, että sen ovat sanallisesti hyväksyneet useat sotivien maiden porvarilliset pasifistit ja demagogiaa harjoittavat ministerit, ja toisaalta se, että ilmeiset (notorisch) shovinistit ovat esittäneet samaa toisen sotivien valtojen ryhmän „sosialistien” konferenssissa Lontoossa (II. 1915) ja toisen ryhmän konferenssissa Wienissä (IV. 1915)⁴⁶³. Nimenomaan ne „sosialistit”, jotka menevät ryöstösotaa käyviin porvarillisiin ministeristöihin, ovat äänestäneet sotalainojen puolesta, auttaneet sodankäyntiä osallistumalla erilaisiin järjestöihin ja laitoksiin y.m., nimenomaan ne, joiden *todellisena* politiikkana on vanhojen ja uusien aluevaltausten, siirtomaasorron y.m. puolustaminen, julistavat koko maailmalle omaa „rauhanohjelmaansa”, joka sisältää aluevaltausten kieltämisen j.n.e.

8. Kun II Internationalen suurin auktoriteetti Kautsky julisti koko maailmalle toukokuun 21 p:nä 1915 („Neue Zeit”), että tämä Lontoossa * ja Wienissä ilmennyt „sosialistien” yhteisymmärrys ja „yksimielisyys” kansakuntien „itsenäisyys”- eli itsemääräämisperiaatteen suhteen todistaa II Internationalen „yksimielisyyttä” ja „elinvoimaisuutta” „rauhanohjelman” muodossa⁴⁶⁴, niin tämä mitä huutavimman ja häikäilemättömimmän ulkokultaisuuden ja työläisten petkuttamisen puolustaminen ja siunaaminen ei ole lainkaan sattuma, vaan järjestelmällistä politiikkaa, jota useissa maissa harjoittavat henkilöt, jotka sanoissa ilmoittavat olevansa „internationalisteja”, mutta todellisuudessa kaunistelevat imperialistista sotaa soveltamalla siihen „isänmaan puolustus”-aatetta ja lujittavat sosialismin pettäneiden sosialishovinistien herruutta työväenliikkeessä kehottamalla „yhtenäisyyteen” heidän kanssaan. Tätä työväenluokalle mitä vahingollisinta ja vaarallisinta

* Käsikirjoituksessa on erehdyksessä sanottu „Kööpenhaminassa”. *Toim.*

politiikkaa harjoittavat Kautsky, Haase y.m. Saksassa, Longuet, Pressemanne y.m. Ranskassa, useimmat johtomiehet Englannissa, Axelrod, Martov ja Tshheidze kumppaneineen Venäjällä, Treves ja muut Italiassa (ks. italialaisen puolueen pää-äänenkannattajassa, „*Avanti!*” lehdessä 5. III. 1916 ollutta uhkausta paljastaa Treves ja muut „reformistipossibilistit” siinä suhteessa, ketkä „ovat turvautuneet kaikkiin keinoihin häiritäkseen puoluehallinnon ja Oddino Morgarin toimintaa, jonka pyrkimyksenä on ollut Zimmerwaldin yhdistys ja itse uusi Internationale”)⁴⁶⁵. Tätä työväenluokalle mitä vaarallisinta maailmanpolitiikkaa voidaan nimittää sen arvovaltaisimman edustajan nimen mukaan *kautskylaiseksi* politiikaksi.

9. Sosialistit eivät voi kieltäytyä taistelemasta reformien puolesta. Heidän on äänestettävä muun muassa myös parlamenteissa kaikkien, mitättömimpienkin parannusten puolesta, jotka kohentavat joukkojen asemaa, esimerkiksi sen puolesta, että lisättäisiin hävityksen kohteiksi joutuneiden seutujen asukkaiden avustamista, kansallisen sorron lieventämisen y.m.s. puolesta. On kuitenkin ilmeistä, että *kyseisen* sodan ja *siitä* seuraavan rauhan pohjalla on tällainen reformistinen toiminta joukkojen aseman parantamiseksi mahdollista vain mitättömän pienessä mitassa. Huutavaa joukkojen petkuttamista olisi juurruttaa niihin joko välittömästi tai välillisesti sellaista ajatusta, että *kyseisen* sodan asettamat kysymykset voidaan ratkaista reformien tietä. Sillä *tämä* sota on luonut vallankumouksellisen tilanteen Eurooppaan nostamalla päiväjärjestykseen imperialismin *perustavimmat* kysymykset, joita ei voida olla ratkaisematta imperialistiseen tapaan, paitsi Euroopan nykyisten hallitusten ja hallitsevien luokkien vallankumouksellisen kukistamisen tapauksessa. Tämän vuoksi sosialistien tärkeimpänä ja perustehtävänä taistelussa pysyvän ja demokraattisen rauhan puolesta tulee olla: ensinnäkin *vallankumouksellisen joukkotaistelun* välttämättömyyden selittäminen joukoille, sen säännöllinen propagoiminen ja vastaavanlaisen järjestön perustaminen; toiseksi se, että paljastetaan niin porvarillisten pasifistien kuin myös sosialistien, varsinkin kautskylaisten *tekopyhät* ja *valheelliset* korupuheet rauhasta ja II Internationalen „yksimielisyydestä” „rauhanohjelman” suhteen. Nuo puheet ovat kahta suuremmalla syyllä tekopyhiä „socialistien”

suussa, jotka porvaristoa myötäillen väittävät, ettei nykyistä imperialistista sotaa voida muuttaa sosialismin puolesta käytäväksi kansalaissodaksi ja vastustavat kaikkea sen suuntaista vallankumouksellista toimintaa.

10. „Rauhanohjelman” kohdalta nykyään vallitsevassa tekopyhyydessä on keskeinen sija sillä, että muka yksimielisesti hyväksytään taistelu *vanhoja* ja *uusia aluevaltauksia* vastaan. Mutta ne, jotka puhuvat aluevaltauksista ja niiden vastustamisesta, eivät jaksakaan taikka eivät suurimmalta osaltaan tahdo käsittää, *mitä aluevaltaus on*. On selvää, ettei aluevaltauksiksi voida sanoa mitä tahansa „vieraan” alueen liittämistä toiseen, sillä yleensä hän sosialistit suhtautuvat myötemielisesti kansakuntien välisten rajojen poistamiseen, kansakuntien lähentymiseen ja yhteensulautumiseen, entistä suurempien valtioiden muodostamiseen. On selvää, ettei aluevaltauksena voida pitää mitä tahansa status quon rikkomista: sellainen olisi mitä pahinta taantumuksellisuutta ja historiatieteen peruskäsitteiden pilkkaamista. On selvää, ettei aluevaltauksena voida pitää mitä tahansa väkivaltaista, sodan kautta tapahtuvaa liittämistä, sillä sosialistit eivät voi vastustaa väkivaltaa, jos sitä käytetään väestön enemmistön eduksi ja ihmiskunnan edistyksen eduksi. On selvää, että aluevaltauksiksi voidaan katsoa ja on katsottava vain *vastoin* sen väestön *tahtoa* suoritettu alueen liittäminen. Toisin sanoen aluevaltaus-käsite liittyy erottamattomasti *kansakuntien itsemääräämisen* käsitteeseen.

11. Nimenomaan *tämän* sodan pohjalla, syystä että se on imperialistista sotaa *molempien* sotivien „suur”-valtaryhmien taholta, on täytynyt syntyä ja on syntynytkin sellainen ilmiö, että porvaristo ja sosialishovinistit „*vastustavat*” voimaperäisesti „aluevaltauksia”, *mikäli* niitä on suorittanut tai suorittaa *vihollis*valtio. Südekum ja hänen itävaltalaiset ja saksalaiset ystävänsä ja puolustajansa aina Haasea ja Kautskya myöten ovat vaiti aluevaltauksista, jonka Saksa on suorittanut Elsass-Lothringenin, Tanskan, Puolan y.m. suhteen, mutta hyvin usein „*vastustavat*” aluevaltauksia”, joita Venäjä on suorittanut Suomen, Puolan, Ukrainan, Kaukasian y.m. suhteen ja Englanti Intian suhteen j.n.e. Toisaalta englantilaiset, ranskalaiset, italialaiset ja venäläiset Südekumit, t.s. Hyndman, Guesde, Vanderfelde, Renaudel, Treves, Plehanov, Axelrod, Tshheidze ja

kumpp. ovat vaiti Englannin aluevaltauksista Intian suhteen, Ranskan aluevaltauksista Nizzan tai Marokon suhteen, Italian aluevaltauksista Tripoliin tai Albanian suhteen, Venäjän aluevaltauksista Puolan, Ukrainan y.m. suhteen, mutta sitä vastoin *enimmäkseen* „vastustavat aluevaltauksia”, joita Saksa suorittaa.

On selvää, että tuollainen „aluevaltausten vastustaminen” sosialishovinistien ja kautskylaisten taholta on läpeensä tekopyhää, ja sellaista vastustusta porvaristo tukee sekä välittömästi, myöntämällä miljoonia ja taas miljoonia shovinistisen propagandan harjoittamiseen, että välillisesti, myöntämällä legalisuusmonopolin vain sosialishovinisteille ja kautskylaisille.

On selvää, että niin ranskalaiset „sosialistit”, jotka puoltavat Elsass-Lothringenista käytävää sotaa, kuin myös saksalaiset sosialistit, jotka eivät vaadi Elsass-Lothringenille vapautta erota Saksasta, ovat samanlaisia aluevaltausten kannattajia, vaikka he kuinka vakuuttaisivat päinvastaista. On selvää, että ne venäläiset „sosialistit”, jotka puheissaan tai kirjoituksissaan vastustavat „venäjän hajoamista” taikka puoltavat nyt suoranaisesti tai välillisesti sotaa — jota käydään siitä, kuka saa orjuuttaa Puolaa — „rauha ilman aluevaltauksia”-tunnuksen nimessä, ovat samanlaisia aluevaltausten kannattajia j.n.e. j.n.e.

12. Ettei „aluevaltausten vastustaminen” muuttuisi pelkäksi korulauseeksi taikka inhottavaksi teeskentelyksi, sosialistien on: *ensinnäkin* selitettävä joukoille, että proletariaatin on käytävä vallankumouksellista taistelua, vallattava valtiovalta ja suoritettava sosialistinen kumous, jolle imperialismin kausi ja nykyinen imperialistinen sota ovat luoneet kaikki edellytykset ja joka yksin pystyy takaamaan pysyvästi ja kaikkialla kansakunnille itsemääräämisoikeuden, t.s. vapauttamaan sorretut kansakunnat ja lähentämään kansakuntia ja liittämään ne yhteen kaikkien kansakuntien proletariaatin ja työtätekevien joukkojen tasa-arvoisuuden ja yhteisymmärryksen eikä väkivallan pohjalla; — *toiseksi* ryhdyttävä heti harjoittamaan mahdollisimman laajaa propagandaa ja agitaatiota varsinkin „suur”-valloissa julkisten sosialistipuolueiden verhottua shovinismia ja aluevaltauspolitiikkaa vastaan. Sosialistien tulee selittää joukoille, että se englantilainen sosialisti, joka ei taistele nyt Irlannin, Intian y.m. eroamisvapauden

puolesta,— se ranskalainen sosialisti, joka ei taistele Ranskan alusmaiden vapautuksen puolesta eikä vastusta Elsassin ja Lothringenin y.m. liittämiseksi käytävää sotaa,— se saksalainen sosialisti, joka ei taistele Elsass-Lothringenin, tanskalaisten, puolalaisten, belgialaisten, serbialaisten y.m. eroamisvapauden puolesta,— se venäläinen sosialisti, joka ei taistele Ukrainan, Suomen y.m. eroamisvapauden puolesta eikä vastusta Puolasta käytävää sotaa,— se italialainen sosialisti, joka ei taistele Tripoliin, Albanian j.n.e. eroamisvapauden puolesta,— se hollantilainen sosialisti, joka ei taistele Hollannin Intian eroamisvapauden ja riippumattomuuden puolesta,— se puolalainen sosialisti, joka ei taistele puolalaisten sortamien juutalaisten ja ukrainalaisten täydellisen vapauden ja tasa-arvoisuuden puolesta, j.n.e. on sosialisti ja internationalisti vain sanoissaan, mutta käytännössä hän on shovinisti ja aluevaltauspolitiikan kannattaja.

13. Zimmerwaldin manifestista ja 10. II. 1916 päivätyistä ISK:n kiertokirjeistä (Bulletiini № 3)⁴⁶⁶ seuraa väistämättömästi, että kaikkinaisen „sota sotaa vastaan” ja „rauhantaistelu” on *lekopyhyyttä*, ellei se liity erottamattomasti viipymättömään *vallankumoukselliseen joukkotaisteluun*, sen propagoimiseen ja valmistelemiseen. Mutta tämä johtopäätös on esitettävä suoraan ja selvästi. On ensinnäkin selitettävä joukoille, mihin vallankumouksellisen joukkotaistelun kehitys voi ja mihin sen *täytyy* (muß) johtaa tilanteessa, jolloin Euroopassa käydään sotaa. Se johtaa väistämättä imperialistisen sodan muuttumiseen sosialismin puolesta käytäväksi kansalaissodaksi. Tähän *vihjataan*, kun sanotaan, että työläisten on mieluummin kaaduttava oman asiansa kuin vieraan asian puolesta. Vihjailu ei kuitenkaan riitä. Joukoille on asetettava selvästi suuri, vaikkakaan ei ehkä läheinen päämäärä. On tiedettävä, mihin ja miksi on kuljettava. Toiseksi, kun kehoitamme joukkoja taistelemaan hallitustaan vastaan „kyseisen maan sotilaallisesta asemasta riippumatta”, niin täten me emme yksinomaan torju periaatteessa sitä, että „isänmaan puolustaminen” *tässä* sodassa on sallittavaa, vaan myös tunnustamme *toivottavaksi* jokaisen *porvarillisen* hallituksen tappion, jotta tuo tappio muutettaisiin vallankumoukselliseksi. Ja se on sanottava suoraan: vallankumouksellinen joukkotaistelu ei voi muodostua kansainväliseksi, elleivät

sen valveutuneet edustajat liity avoimesti yhteen *kaikkien* porvarillisten hallitusten tappion ja kukistamisen nimessä. Kolmanneksi — ja tämä on tärkeintä — vallankumouksellista joukkotaistelua *ei voida* käydä, ellei perusteta kaikkialla, ei ainoastaan ylhäällä, vaan myös joukkojen keskuudessa illegaalista järjestöä suorittamaan propagandaa, valmistelemaan ja harkitsemaan tuon taistelun kulkua ja edellytyksiä. Koska Saksassa on ollut katumielenosoituksia, koska Ranskassa on saatu rintamakirjeitä, joissa kehoitetaan olemaan *merkitsemättä* sotalainen, koska Englannissa, Venäjistä puhumattakaan, on ollut joukkolakkoja, niin tämän taistelun edistämiseksi, sen yhtenäistämiseksi kansainvälisessä mitassa on ehdottomasti valaistava *vapaassa, t.s. illegaalisessa* lehdistössä *jokaista* tällä tiellä otettua askelta, tarkastettava saavutuksia, punnittava niiden edellytyksiä, yhtenäistettävä ja kehitettävä taistelua. Ilman illegaalista järjestöä ja illegaalista lehdistöä „joukkotoiminnan” tunnustaminen jää (niin kuin Sveitsissä onkin tapahtunut) pelkäksi sanahelinäksi*.

14. Sosialistien parlamenttitaistelua (Aktion) koskevassa kysymyksessä on otettava huomioon, että Zimmerwaldin päätöslauselmassa ei ainoastaan osoiteta myötätuntoa viittä puolueeseemme kuuluvaa Valtakunnanduuman sosialidemokraattista jäsentä kohtaan, jotka on tuomittu karkotettaviksi Siperiaan, vaan *kannatetaan* myös heidän taktiikkaansa. Mahdotonta on olla joukkojen vallankumouksellisen taistelun kannalla ja samalla tyytyä sosialistien *pelkästään* julkiseen, *pelkästään* reformistiseen parlamenttitoimintaan; siitä seuraa vain aiheellista tyytymättömyyttä työläisten keskuudessa ja heidän kääntymisensä sosialidemokratiasta parlamentinvastaiseen anarkismiin tai syndikalismiin. On sanottava selvästi ja kaikkien kuullen, että parlamenteissa olevien sosialidemokraattien tulee käyttää hyväkseen asemaansa, *ei ainoastaan* esiintyäkseen parlamenteissa, vaan myös edistääkseen kaikin tavoin, *ulkoparlamentaarista tietä* työläisten illegaalista järjestäytymistä ja vallankumouksellista taistelua, ja että *joukkojen* on itsensä *tarkkailtava* illegaalisen järjestönsä kautta johtomiestensä tämänsuuntaista toimintaa.

* Kohdat 12 ja 13 on käsikirjoituksessa pyyhitty yli. *Toim.*

15. Kansainvälisen Sosialistisen Toimiston koolle kutsu-
mista koskeva kysymys, joka on asetettu kokoontuvan toi-
sen kansainvälisen sosialistikonferenssin päiväjärjestyk-
seen, herättää kiertämättömästi tärkeämmän ja periaatteel-
lisemmän kysymyksen: onko vanhojen puolueiden sekä
II Internationalen yhtenäisyys mahdollista? Mitä laajem-
paa kannatusta saa joukoissa Zimmerwaldin yhdistys, sitä
käsittämättömämmäksi käy joukoille ja sitä vahingollisem-
paa niiden taistelun kehittämislle on se epäjohdonmukai-
nen ja arkaileva asennoituminen, joka oikeastaan on van-
hojen puolueiden ja II Internationalen samaistamista
porvarillisen politiikan kanssa työväenliikkeessä (ks. Zim-
merwaldin manifestia ja 10. II. 1916 päivätyä ISK:n
kiertokirjettä) ja toisaalta sitä, ettei uskalleta erota niistä
ja luvataan laskea ISK hajalle heti kun vanha Kansain-
välinen Sosialistinen Toimisto on kokoontunut.

Tuosta lupauksesta *ei* äänestetty eikä sitä edes käsitelty
Zimmerwaldissa.

Zimmerwaldista kuluneen puolen vuoden aikana on käy-
nyt entistä selvemmäksi, ettei kahtiajakautumista voida
välttää, ettei yhdessä vanhojen puolueiden kanssa voida
suorittaa sitä työtä, johon Zimmerwaldin manifesti keho-
taa, että kahtiajakautumisen pelko jarruttaa kaikkea
tämänsuuntaista toimintaa. Saksassa ei ainoastaan ISD-
ryhmä * ole tuominnut kahtiajakautumisen pelkoa ja esiin-
tynyt avoimesti yhtenäisyyden saarnaajien tekopyhyyttä
vastaan, vaan myös *Reichstagsfraktionin* ** jäsen Otto
Rühle, K. Liebknechtin läheisin toveri, on kannattanut julki-
sesti kahtiajakautumista. Ja „Vorwärts” ei ole kyennyt
esittämään Rühleä vastaan yhtäkään vakavaa, yhtäkään
rehellistä todistetta. Ranskassa sosialistisen puolueen
jäsen Bourderon vastustaa sanallisesti kahtiajakautumista,
mutta käytännössä hän on ehdottanut kongressin hyväk-
syttäväksi päätöslauselman, joka suoranaisesti „désap-
prouve (desavuo) CAP (Comité Administratif Permanent =
puolueen Keskuskomitean) ja GP” (Groupe Parlemen-
taire = parlamenttiryhmän). On selvää, että sellaisen pää-
töslauselman hyväksyminen merkitsisi puolueen viipymä-
töntä ja ehdotonta kahtiajakautumista. Englannissa jopa

* — Internationale Sozialisten Deutschlands — Saksan kansainväliset sosialis-
tit. *Toim.*

** — Valtiopäivien puolue ryhmän. *Toim.*

maltillisen „Labour Leaderin” palstoilla T. Russel Williams on avoimesti ja usean kerran vaatinut välttämätöntä kahtiajakautumista saaden tukea eräiltä puolueen jäseniltä. Amerikassa, vaikka sosialistinen puolue onkin muodollisesti yhtenäinen, sen eräät jäsenet kannattavat militarismia ja sotaa (n.s. preparednessia *) ja toiset, m.m. E. Debs, entinen sosialistien presidenttiehdokas, kehottavat avoimesti sodan vaaran johdosta kansalaissotaan sosialismin puolesta.

Kahtiajako on tosiasiallisesti jo tapahtunut kaikkialla maailmassa, ja se, että suljetaan silmät näkemästä tätä, koituu vain vahingoksi zimmerwaldilaisille, saattaa heidät naurettavaan asemaan joukkojen edessä, jotka tietävät mainiosti, että jokainen askel, jonka he ottavat toiminnassaan Zimmerwaldin hengessä, tietää kahtiajaon jatkumista ja syvenemistä.

On oltava miehuullisia ja tunnustettava avoimesti se, mikä on väistämätöntä ja mikä on jo tapahtunut, on luovuttava sellaisista vahingollisista harhaluuloista, että yhtenäisyys niiden kanssa, jotka „puolustavat isänmaata” nykyisessä sodassa, on mahdollista, on autettava joukkoja vapautumaan niiden johtajien vaikutuksesta, jotka „johtavat niitä harhaan” (ks. 10. II. 1916 päivättyä ISK:n kierto-kirjettä) taikka valmistelevat „armahtamisen” avulla „salaliittoa” (Pakt) sosialismia vastaan.

Tällainen on ehdotuksemme päiväjärjestyksen kysymyksestä, joka koskee Haagin Kansainvälisen Sosialistisen Toimiston koolle kutsumista.

Kirjoitettu huhtikuun alussa v. 1916

*Julkaistu ensi kerran marraskuun
6—7 pnd 1927 „Pravda” lehden
255. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

* — valmiutta. *Toim.*